

РЕШЕНИЕ

№ 6145

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА
като разгледа докладваното от Виктория М. Станиславова Гражданско дело
№ 20231110157728 по описа за 2023 година

Производството е по реда на ГПК, част II "Общ исков процес", дял I "Производство пред първата инстанция".

Образувано е по **искова молба вх. № 294068/20.10.2023 г.** на „.....“ ЕАД, ЕИК срещу Н. П. Н., ЕГН *****, с която са предявени обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ, и чл. 422 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземания на ищеца спрямо ответника за: 1./ сумата **2,52 лева** – главница, представляваща незаплатена цена на доставена топлинна енергия за битови нужди през периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. надпартерен апартамент, с абонатен № 18435, 2./ сумата **22,49 лева** – главница, представляваща неплатена цена на предоставена услуга за дялово разпределение за периода 01.10.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху всяка една главница, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК – 01.12.2022 г. до окончателното плащане, 3./ сумата **26,69 лева** – мораторна лихва върху първата главница за периода 15.01.2020 г. – 20.10.2022 г., и 4./ сумата **4,71 лева** – мораторна лихва върху втората главница за периода 01.12.2019 г. – 20.10.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 31.12.2022 г. по ч. гр. д. № 65928/2022 г. по описа на СРС, 29 състав.

В исковата молба се навеждат твърдения, че ответникът е потребител на топлинна енергия /ТЕ/ за битови нужди по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, поради което е обвързан от договор за продажба при Общи условия, приети от топлопреносното дружество. Твърди се, че през исковия период за процесния имот е била доставяна ТЕ, цената за която е платима месечно, като падежите за плащане са определени в съответните приложими през този период Общи условия. Поддържа се, че съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 1, т. 2 ЗЕ стойността на потреблението е начислявана по прогнозни месечни вноски, като в края на всеки отоплителен сезон са изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение от фирмата, извършваща дялово разпределение на доставяната топлоенергия в сградата етажна собственост по местонахождение на имота. Посочва се, че ответникът не е изпълнил задълженията си за заплащане цената на потребената ТЕ и на услугата дялово разпределение през исковия период, като поради забавата за плащане дължи и мораторна лихва върху главниците след изтичане на установения в Общите условия падеж.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника Н. П. Н., с изразено становище за неоснователност на предявените искове. В писмения

отговор и във възражението по чл. 414 ГПК се навеждат фактически твърдения за погасяване на задълженията към ищцовото дружество чрез регулярно извършвани плащания. Оспорва се, като незаконосъобразно поведението на ищеца по неуведомяване на ответника за възникнало задължение в подобен нисък размер и съдебното му претендиране, вместо включването му в периодично издаваните фактури. Считат се за некоректно начислени вземанията за мораторни лихви. Към писмения отговор е приложен фискален бон за извършено на 06.03.2024 г. плащане на сума в общ размер на 160,06 лева на каса на „.....“ ЕАД.

С проекта на доклад, обективиран в определение от 11.03.2024 г., съдът е указал на ищеца в срок до насроченото открито съдебно заседание да изрази становище погасени ли са процесните суми чрез приложения към отговора на исковата молба платежен документ.

С молба вх. № 91559/19.03.2024 г. ищецът „.....“ ЕАД е потвърдил извършеното на каса на топлофикационното дружество плащане на сума в общ размер на 106,06 лева, като е заявил, че чрез последното са погасени в цялост задълженията на ответника по процесното дело, вкл. лихви, държавни такси и юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното на 03.04.2024 г. открито съдебно заседание ищцовото дружество, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Ния Соларова, отново е признало, че на 06.03.2024 г. е било извършено плащане от ответника в полза на „.....“ ЕАД на сума в размер на 106,06 лева, с което са погасени в цялост задълженията на същия по настоящото дело. С оглед обстоятелството, че плащането е било извършено в хода на процеса, се моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, като прецени твърденията на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, формира следните изводи от фактическа и правна страна:

Първоинстанционният съд е сезиран с предявени при условията на обективно, кумулативно съединяване установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ, и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на предявените искове за цена на потребена ТЕ и услуга за дялово разпределение изисква кумулативното установяване от страна на ищеца на следните материални предпоставки: съществуването на облигационно правоотношение с предмет продажба /доставка/ на топлинна енергия между топлофикационното дружество, в качеството му на продавач, и потребителя, в качеството му на купувач; продавачът реално да е изпълнил задължението си да достави твърдяното количество топлоенергия до имота в претендираната стойност и за купувача да е възникнало насрещно задължение за заплащане на уговорената цена, както и, че през исковия период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услуга за дялово разпределение от лице, с което е сключен договор, при което е възникнало насрещно задължение за заплащане на нейната цена.

Основателността на исковете за лихва за забава предполага установяване от ищеца наличието на следните материални предпоставки: главен дълг; изпадане на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

Съдът, като съобрази представения от ответника с писмения отговор на исковата молба и приет като писмено доказателство по делото фискален бон за извършено на 06.03.2024 г. плащане на сума в общ размер на 160,06 лева на каса на „.....“ ЕАД, с посочване по пера на погасените суми, и като взе предвид изявленията на ищцовото дружество, обективирани в молба вх. № 91559/19.03.2024 г. и устно в проведеното на 03.04.2024 г. открито съдебно заседание, че процесните суми са погасени изцяло чрез извършеното плащане, намира за установено по делото осъществяването на всички елементи от фактическия състав на предявените искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ, и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД. В тази насока настоящият съдебен състав съобрази трайната и непротиворечива практика на ВКС, според която плащането към кредитор с конкретно посочен в платежния документ вид и размер на погасяваното задължение представлява признание на дължника по смисъла на чл. 116, б. "а" ЗЗД за съществуването и размера на дълга. Същевременно извършеното плащане представлява настъпил след предявяване на иска релевантен за спора факт, който съдът следва да съобрази съгласно нормата на чл. 235, ал. 3 ГПК. Видно от представения като писмено доказателство фискален бон от 06.03.2024 г. /л. 38/, на каса на ищцовото дружество е била платена сумата в общ размер на 106,06 лева, като е посочено, че плащането е извършено в погашение на задължения за главница в

размер от 25,01 лева, мораторна лихва в размер от 31,40 лева, законна лихва в размер от 3,65 лева, съдебни разноси в размер от 50,00 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер от 50,00 лева. Платената сума покрива изцяло търсените от ищеца суми по главните и акцесорните искове, като ищецът не оспорва така извършеното плащане и факта, че с него се явяват погасени в пълния им размер начислените за исковия период задължения по партидата на процесния имот, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до датата на плащането и дължимата за разглеждане на исковите държавна такса. Следователно наведеното възражение за погашение на съдебно предявените вземания е основателно, поради което исковите претенции подлежат на отхвърляне поради извършеното плащане на дължимите суми в хода на висящия процес.

По разноските:

Доколкото плащането от ответника е извършено след съдебното предявяване на вземанията, той следва да понесе отговорността за направените от ищеца разноси за процесуално представителство от юрисконсулт в исковото производство в общ размер от 50,00 лева, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25 Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „.....“ ЕАД, ЕИК със седалище и адрес на управление: гр., срещу Н. П. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ, и чл. 422 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземания на ищеца спрямо ответника за сумата от **2,52 лева** – главница, представляваща незаплатена цена на доставена топлинна енергия за битови нужди през периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. надпартерен апартамент, с абонатен № 18435; за сумата от **22,49 лева** – главница, представляваща неплатена цена на предоставена услуга за дялово разпределение за периода 01.10.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху всяка една главница, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК – 01.12.2022 г. до окончателното плащане; за сумата от **26,69 лева** – мораторна лихва върху първата главница за периода 15.01.2020 г. – 20.10.2022 г., и за сумата от **4,71 лева** – мораторна лихва върху втората главница за периода 01.12.2019 г. – 20.10.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 31.12.2022 г. по ч. гр. д. № 65928/2022 г. по описа на СРС, 29 състав, **като погасени чрез плащане в хода на процеса.**

ОСЪЖДА Н. П. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. да заплати на „.....“ ЕАД, ЕИК със седалище и адрес на управление: гр., на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК, сумата в размер на **50,00 лева** – разноси за юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____